

[Gert Petersen.]

er sådan, fordi en ansvarlig faglig leder siger noget, som man synes er rigtigt, at vi så på venstrefløjnen beskæmmet skulle slå øjnene ned og gå rundt og gemme os i krogene og passe på ikke under nogen omstændigheder at komme til at erklære os enig med en faglig leder i toppen af fagbevægelsen, så kan jeg forsikre hr. Kurt Hansen for, at vi ikke er i stand til at føre faglig politik, eller rettere sagt hvis det skal være moralen, som det åbenbart er for venstresocialisterne, så er VS ikke i stand til at føre faglig politik.

Jeg synes, at hr. Paulus Andersen har sagt noget aldeles rigtigt, og at det er interessant, at han har sagt det. Jeg mindes ikke, at det er blevet sagt så stærkt fra en leder for et af de allerstørste fagforbund i meget lang tid, nemlig at selv om han må tage afstand fra de overenskomststridige arbejdsnedlæggelser, så har han forståelse for dem og opfordrer andre til at have forståelse for dem. Jeg siger dette til hr. Kjeld Olesen, egentlig ikke til hr. Kurt Hansen, og jeg kunne godt ønske mig en kommentar fra hr. Kjeld Olesen, for jeg synes, det er ganske ejendommeligt og som sagt også tankevækkende, at det er hr. Kurt Hansen, der kommenterer det og angriber mig, når jeg påpeger, at en ledende faglig skikkelse har sagt noget, som SF er enig i. Hvad motiverne er, kender jeg ikke noget som helst til. Jeg giver mig ikke af med motivgranskning, jeg tager udtalelserne for deres ordlyd og tager stilling til dem for deres ordlyd.

Så vil jeg i øvrigt sige om det emne, som jeg dog er mere optaget af – og jeg beklager ganske stærkt, at jeg skulle bruge 4 minutter på en polemik med VSerne her – at jeg lyttede med meget stor interesse til hr. Ninn-Hansen både i første omgang og anden omgang, for i det, som hr. Ninn-Hansen sagde, fik jeg en bekræftelse af, at vores udlægning af § 11 er rigtig. Hr. Ninn-Hansen har ligesom vi studeret især svaret på spørgsmål nr. 6, og jeg må sige, at hr. Ninn-Hansen og jeg har læst det på fuldkommen samme måde. Det ejendommelige er, at arbejdsministeren har læst det på en helt anden måde; det er vist endda ham, der har skrevet det. Jeg forstår ikke rigtig, hvordan det kan falde sådan ud.

Jeg lagde her i anden omgang mærke til, at hr. Ninn-Hansen påpegede, at § 11 kunne få betydning måske især for normallønsområdet. Det er heller ikke noget, som hr. Ninn-Hansen

digter ud af den blå luft. Det er igen noget, som bygger på et svar, vi har fået fra arbejdsministeren.

Arbejdsministeren blev nemlig under udvalgsarbejdet spurgt, om § 11 til skade for de normallønnede ville uddybe svælget i forhold til de minimallønnede. Der svarede man tilbage, at det ville det skam ikke, det skulle vi ikke tro, men man svarede dog også – og jeg citerer:

»Det kan ikke opgøres, i hvilket omfang § 11 vil hindre, at der i den resterende overenskomstperiode opnås aftaler om lønforhøjelser på normallønsområdet, men bestemmelsen i § 11 vil utvivlsomt have faktiske økonomiske virkninger i denne retning«.

Det er altså helt åbenbart, at man i ministeriet mener, at § 11 vil komme til at virke hæmmende for lønudviklingen på normallønsområdet, af den årsag naturligvis, at lønudviklingen på normallønsområdet i almindelighed kun er afhængig af dyrtidsreguleringen, og hvis der sker en ekstra lønudvikling, er det, sådan som arbejdsmarkedet er indrettet, desværre i vid udstrækning på grund af overenskomststridige arbejdsnedlæggelser, og det, der ligger i det svar, er, at man mener, man med § 11 er i stand til at hindre en række overenskomststridige arbejdsnedlæggelser.

Så sagde handelsministeren, at der må skabes tillid i befolkningen til indkomspolitik. Nu ser handelsministeren og jeg noget forskelligt på indkomspolitik, men jeg kunne da godt have lyst til at spørge handelsministeren: tror I virkeligt, I skaber tillid med en lovgivning som denne? Først med augustforliget, som hr. Grünbaum karakteriserede tidligere – og jeg er helt enig i den karakteristik – og nu med denne lovgivning, som slet og ret er et forsøg på at cementere augustforliget i en situation, hvor det ellers var ved at falde helt fra hinanden. Tror man, man skaber tillid ude i befolkningen med en sådan politik? Det er netop det, man ikke gør. Det, vi har oplevet de sidste par måneder, er, at en meget udbredt mistillid har vist sig i forhold til augustforliget, mistillid netop i de kredse af lønmodtagere, som augustforliget i alt væsentligt var rettet imod. De har demonstreret mistillid nu, og man kan da ikke forvente, at der, fordi man nu kører videre ad disse baner og endda i forstærket tempo, skulle komme mere tillid ud af det. Selv om jeg altså har et andet syn på indkomspolitikken end ministeren, er jeg helt enig i, at der bør skabes tillid